

Zasvätení vo svete

*S*ekulárne
inštitúty
na Slovensku

Sekulárne inštitúty – Vita consecrata	3
Čo je sekulárny inštitút?	5
Spoločnosť svätej Uršule – Sekulárny inštitút svätej Angely Merici ...	8
Sekulárny inštitút don Boscových dobrovoľníčov	11
Spoločenstvo Panny Márie Prícestnej, Madonna della Strada	15
Caritas Christi	17
Karmelitánsko-tereziánska únia	20
Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi	24
Sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza	29
Spoločenstvo Fatima	33
Spoločenstvo Dobrého Pastiera	38

*S*ekulárne inštitúty **Vita consecrata**

Svätý Duch, obdivuhodný tvorca najrôznejších chariziem, vzbudil v našej dobe *nové formy zasväteného života*, akoby chcel podľa svojho prozreteľnostného zámeru odpovedať na nové potreby, s ktorými sa dnes Cirkev pri plnení svojho poslania vo svete stretá.

Myslíme tu predovšetkým na *sekulárne inštitúty*, členovia ktorých chcú *prežívať svoje zasvätenie sa Bohu vo svete* zachovávaním evanjeliových rád v kontexte časných štruktúr, aby tak boli kvasom múdrosti a svedkami milosti vo vnútri kultúrneho, hospodárskeho a politického života. Syntézou sekularity a zasvätenia, ktorá je ich špecifickou črtou, chcú *spoločnosť naplňovať novými energiami Kristovho kráľovstva*, usilovať sa o premenu sveta zvnútra silou blahoslavenstiev. Hoci svojou úplnou patričnosťou Bohu sa plne venujú jeho službe, svojou činnosťou v podmienkach bežného života vo svete vplyvom Svätého Ducha prispievajú oživovaniu rôznych foriem svetských skutočností evanjeliovým duchom. Takto sekulárne inštitúty, každý podľa svojho charakteru, zabezpečujú Cirkvi účinnú prítomnosť v spoločnosti (VC, bod 10).

Príchodu Božieho kráľovstva osobitným spôsobom pomáhajú zasvätené osoby *v sekulárnych inštitútoch*, ktoré v zvláštnej syntéze spájajú hodnoty zasvätenia a svetského postavenia. Tým, že prežívajú svoje zasvätenie vo svete a v spojitosti so svetom, „snažia sa na spôsob kvasu všetko preniknúť duchom evanjelia na posilnenie a rast Kristovho tela“. Aby dosiahli tento cieľ, majú účasť na evanjelizačnej úlohe Cirkvi pomocou špecifického svedectva kresťanského života, aktívnym utváraním časných skutočností v súlade s Božím plánom, spoluprácou v cirkevnej službe štýlom svetského života, ktorý im je vlastný. Príchodu Božieho kráľovstva osobitným spôsobom pomáhajú zasvätené osoby v sekulárnych inštitútoch, ktoré v zvláštnej syntéze spájajú hodnoty zasvätenia a svetského postavenia. Tým, že prežívajú svoje zasvätenie vo svete a v spojitosti so svetom, „snažia sa na spôsob

kvasu všetko preniknúť duchom evanjelia na posilnenie a rast Kristovho tela“. Aby dosiahli tento cieľ, majú účasť na evanjelizačnej úlohe Cirkvi pomocou špecifického svedectva kresťanského života, aktívnym utváraním časných skutočností v súlade s Božím plánom, spoluprácou v cirkevnej službe štýlom svetského života, ktorý im je vlastný (VC, bod 32).

... aj misie posilňujú zasvätený život, prebúdajú v ňom nové nadšenie a dávajú mu novú motiváciu, oživujú jeho vernosť... Misie *ad gentes* dávajú zasväteným ženám, rehoľným bratom a členom sekulárnych inštitútov osobitné a mimoriadne možnosti účinnej apoštolskej práce. Sekulárne inštitúty svojou prítomnosťou v rôznych oblastiach života, typických pre zasvätenie vo svete, môžu konať aj cennú službu evanjelizácie prostredím a štruktúram, ako aj zákonov, ktorými sa riadi spoločenský život.

Môžu tiež vydávať svedectvo o evanjeliových hodnotách pred ľuďmi, ktorí dosiaľ nepoznali Ježiša, a takto vnášať do misijnej činnosti vlastný vklad (VC, bod 78).

Čo je sekulárny inštitút?

Od prvopočiatkov Cirkvi boli kresťania, ktorí pocítili v sebe volanie k úplnému nasledovaniu života Ježiša Krista a zasväcovali sa Bohu. Každá doba mala svoju charakteristickú formu osobného zasvätenia sa Bohu. Spoločné pre všetky formy je úsilie o radikálnu lásku k Bohu, nasledovanie Ježiša Krista prijatím evanjeliových rád za normu svojho života, ako aj odpútanie sa od čisto pozemských hodnôt a cieľov. Pustovníci odchádzali do samoty púšte, aby ich nič a nikto nevyrušoval na ceste za Kristom.

Neskôr si kresťania, ktorí sa zasväcovali Bohu, uvedomovali potrebu spoločenstva, vzájomnej pomoci a zdieľania skúseností z duchovného života, a tak začali vznikáť kláštory. Viaceré rehole vznikli v dôsledku apoštolátu, výchovnej činnosti, misijného poslania alebo charitatívnej pomoci bližným. Združovali sa v nich kresťania, ktorí sa cítili povolaní k určitému spoločnému cieľu. Všetky tieto formy zasväteného života vzbudzoval ten istý Svätý Duch, ktorý vedie Cirkev storočiami, aby vždy plnila svoje poslanie spôsobom primeraným tej-ktorej dobe.

V súčasnosti sa pociťuje potreba prítomnosti zasvätených kresťanov na pracoviskách, vo vedeckých a kultúrnych inštitúciách, v školách, v parlamentoch, v továrňach medzi robotníkmi, na poliach, na sídliskách – teda všade tam, kde sa človek nachádza. Preto pápež Pius XII. v roku 1947 potvrdil ako novú formu zasväteného života v Cirkvi sekulárne inštitúty.

Ten, kto sa zasväcuje v sekulárnom inštitúte, sa neuzatvára pred svetom, neopúšťa prácu, ktorú má rád a pre ktorú má dary a schopnosti, a v mnohých prípadoch neopúšťa ani svoju rodinu. Zostáva v podmienkach sveta, a predsa sa plne zasväcuje Bohu. Druhý vatikánsky koncil v dekrétu *Perfectae caritatis* (PC) o primeranej obnove rehoľného života v článku 11 hovorí, že „hoci sekulárne inštitúty nie sú rehoľnými ustanovizňami, predsa sú cirkevne schválenou formou pravého a úplného zachovávanía evanjeliových rád vo svete.“ Kódex kánonického práva ich v kánone 710 definuje ako „inštitúty zasväteného života, v ktorých sa vo svete žijúci veriaci usilujú o dokonalosť lásky a snažia sa predovšetkým znútra prispieť k posväteniu sveta.“ Aj keď táto forma zasväteného života má svoje špecifiká, nie je dokonalejšia, ani menej

dokonalá, ale len odlišná od iných foriem zasväteného života, ktoré sú historicky staršie, a azda preto aj viac rozšírené a známejšie. Je nesprávne chápať zasvätenie v sekulárnom inštitúte ako akúsi menej dokonalú či prechodnú formu rehoľného života.

Pustovníci hľadajú určitú ochranu pred svetom v samote, odľahlosti a ťažkej prístupnosti miesta svojho života a zasvätenia. Rehoľníkom poskytujú ochranu kláštorné múry, spoločenstvo a rehoľné rúcho. Sekulárnym inštitútom, ktorým Druhý vatikánsky koncil nariaďuje, „aby si zachovali svoj vlastný svetský charakter, aby mohli všade a účinne apoštolovať vo svete a sľaby boli zo sveta“ (PC 11), poskytuje určitú formu ochrany ich *rezervovanosť – diskrétnosť*. Členovia väčšiny sekulárnych inštitútov nehovoria o svojej príslušnosti k inštitútu a neoznamujú to ani svojim najbližším príbuzným, priateľom a známym, s ktorými sa možno aj denne stretávajú. O ich zasvätení vedia často iba členovia ich vlastného inštitútu. Sekulárne zasvätení sa neodlišujú od ľudí zo svojho okolia ani svojim oblečením ani inými vonkajšími znakmi. Rezervovanosť im umožňuje pôsobiť aj v prostredí, ktorému sú cudzie kresťanské hodnoty a ktoré má voči kresťanstvu silne zakorenené predsudky. Členovia sekulárnych inštitútov môžu aj takéto prostredie denne posväcovať nielen svojou prítomnosťou, vernosťou pravde, vytrvalosťou v plnení každodenných povinností, ale aj stálym úsilím o vysokú odbornosť a profesionalitu svojej práce, príkladom svojej bezúhonnosti, svojou srdečnosťou a láskavým prístupom k iným.

Dielo Ducha

Sekulárne inštitúty sú rozptýlené po celom svete a nazývajú sa sekulárnymi pre ich rozlíšenie od rehoľných spoločenstiev. Ide o nové a neľahké povolanie k zasvätenému životu. Posilňovaní Duchom, ktorý oduševňuje a vedie všetkých veriacich, sa členovia sekulárnych inštitútov tešia z existencie iných inštitútov a zo vzájomnej podpory. Vedia, že majú rovnaké povolanie a že sú poslaní, aby prinášali Ježišovu dobrú zvesť do spoločnosti dneška a zajtrajška, a to viac životom než slovami.

Ten, ktorý neprestajne tvorí tvárnosť zeme, obohatil Cirkev novými rodinami zasvätených veriacich majúcich miesto svojho zasvätenia vo svete, aby v ňom boli soľou, svetlom a kvasom na každej sociálnej úrovni spoločnosti.

Sekulárnosť

Nová forma zasväteného života v sekulárnych inštitútoch znamená úplné začlenenie jej členov do spoločnosti. Nejde iba o zdieľanie určitej profesie či spôsobu života s ostatnými ľuďmi, ale o prijatie sveta ako miesta, do ktorého možno vnášať kresťanskú zodpovednosť. Ide o zasvätený spôsob života vo svete, ktorý ho má pretvárať znútra a prenikať ho evanjeliovým duchom. Členovia sekulárnych inštitútov sa venujú tým istým prácam ako ich súčasníci a robia to s radosťou a s vedomím, že zasväcujú svoju existenciu pre ich dobro.

Zasvätenie vo svete robí z členov sekulárnych inštitútov svedkov vyššieho postavenia duchovných hodnôt nad relatívnymi hodnotami sveta. Poznajú tieto relatívne hodnoty a ich vplyv na človeka, a práve preto pracujú s plným nasadením pre rozvoj skutočnej civilizácie v prospech ľudskej osoby.

Zasvätenie

Členovia sekulárnych inštitútov žijú skutočné zasvätenie podľa evanjeliových rád, ale bez toho, aby to bolo bezprostredne viditeľné. Skladajú *slub čistoty, chudoby a poslušnosti* nasledujúc Krista, ktorý žil tieto hodnoty neopakovateľným spôsobom v konkrétnej historickej dobe a prostredí.

Pavol VI. v príhovore predstaveným sekulárnych inštitútov 20. 9. 1972 takto opísal sľuby v sekulárnych podmienkach: „Vaša chudoba hovorí svetu, že je možné žiť a užívať pozemské dobrá a prostriedky civilizácie a progresu bez toho, aby sme sa stali ich otrokmi; vaša čistota hovorí svetu, že je možné milovať nezištne a bezhranične, čo priťahuje Božie srdce, a že je možné s radosťou sa venovať každému bez toho, aby sme sa k niekomu viazali, starajúc sa pritom hlavne o tých najnúdznejších; vaša poslušnosť hovorí svetu, že je možné byť šťastný bez toho, aby sme sa zastavovali pri výhodnej osobnej voľbe, ostávajúc úplne otvorený pre vôľu Božiu, tak ako to prináša každý deň, znaky časov a požiadavky spásy dnešného sveta.“

Spoločnosť svätej Uršule Sekulárny inštitút svätej Angely Merici

Spoločnosť svätej Uršule založila Angela Merici roku 1535 v Brescii v Taliansku. Žiť ako nevesta Ježiša Krista zasväteným životom vo svete bolo vtedy úplne novou myšlienkou. Angela Merici získala pre svoju Spoločnosť cirkevné schválenie a aj napriek tomu, že okolnosti donútili mnohé spoločenstvá prijať rehoľnú formu života, pôvodná podoba bez spoločného života a vonkajších znakov, ale s plným, i keď špecifickým prežívaním nasledovania Krista podľa evanjeliových rád, ostala neprerušená dodnes. Veľký rozmach nadobudla Spoločnosť v 20. storočí a bola podnetom pre vznik sekulárnych inštitútov. Jednotlivé spoločenstvá sa roku 1958 spojili do federácie a tvoria Sekulárny inštitút svätej Angely Merici, ktorý je inštitútom pápežského práva. Okrem Talianska pôsobí na Slovensku a v mnohých ďalších štátoch.

Sekulárna uršulínka prijíma trvalý spôsob života, v ktorom nasleduje Krista zachovávaním evanjeliových rád pôsobením Ducha Svätého a ktorým sa usiluje o dokonalú lásku. Zároveň sa zapája do posväcovania sveta tým, že uprostred neho pracuje – neopúšťa ani svoje zamestnanie ani prostredie svojej rodiny.

Inštitút má svoje vlastné duchovné dedičstvo, podľa ktorého má jeho zasvätená členka prežívať spojenie s Bohom v každom prostredí, v ktorom sa nachádza. Dôraz je na prežívaní snúbeneckého vzťahu s Ježišom, na radosti, ktorá z toho vyplýva, a na spoločenstve. Sekulárna uršulínka sa usiluje byť kvasom a prinášať lásku a pokoj do svojej rodiny, práce, farnosti i apoštolátu.

Tento spôsob zasväteného života je vhodný pre samostatné, aktívne typy dievčat a slobodných žien, ktoré túžia po hlbšom vzťahu k Bohu, chcú mu celkom patriť, ale pritom chápu, že Božia vôľa pre ne je vnášať kresťanského ducha do prostredia, v ktorom žijú, a zostať vo svojom zamestnaní a pri svojich príbuzných, ktorí ich potrebujú.

Pane, čo chceš odo mňa?

*Prijmi, Pane, všetky moje myšlienky, slová a skutky
a napokon všetko, čo mám, vnútorne i navonok.
Všetko kladiem k nohám Tvojej Božskej velebnosti s prosbou,
aby si to prijal, hoci som toho nehodná.*

Angela Merici, Regula, z modlitby

*Sestry moje, prosím Vás, keďže ste boli vyvolené byť pravé a neporušené
nevesty Božieho Syna, uvedomte si predovšetkým, aké je dôležité, nové
a vzácné toto vyvolenie.*

Angela Merici, Regula

Svedectvo

Je skoro ráno. Som učiteľka a mohla by som si dopriať ešte spánku, moja pracovná doba začína až o dve hodiny. Ale mám krásnu úlohu, ktorú praktizujú všetci zasvätení ľudia na celom svete – budem sa modliť s tými všetkými ranné chvoály, a to je sila – toľko ľudí spojených v spoločnej choále Otca a prosbách za celý svet. Pozriem do Svätého písma a zachovám si v mysli úryvok, nad ktorým budem cez deň premýšľať a večer pri meditácii aj trochu hlbšie. Po raňajkách zasadám za svoj stôl v zborovni. Ničím sa nelíšim od kolegov, konverzujeme o bežných veciach. Často si spomeniem pritom na sestry, ktoré sú na iných pracoviskách, i na tie, ktoré sú už na dôchodku. Sú našimi modlitbovými piliermi... Aj na tie, ktoré vstávali skôr ako ja, lebo doopatrúvajú starých a chorých rodičov. Pre všetky prosím o silu na tento deň, ale aj pre seba, lebo mi začne o chvíľu vyučovanie.

Mám rada všetky deti, ale najviac tie, ktoré sú nejakým spôsobom zranené a badať to na výsledkoch, ale aj na ich správaní. Mojou vlastnou kreativitou je vytvárať také prostredie, aby sa tieto deti nebáli, a tie príliš sebedomé zas neodrádzali iné svojou nadradenosťou. Považujem to za dôležitejšie ako to, čo sa naučia. Nekričím. Ani Ježiš nekričal na apoštolov, keď mu hneď nerozumeli. Učím rovnako rada jazyky i náboženstvo, snažím sa o veselú atmosféru. Som veľmi rada, keď sa deti pýtajú, či už v triede alebo dobehnú cez prestávku s nejakou otázkou. A som rada, keď sa pýtajú a zveria sa mi ich rodičia. Cítim sa tu na svojom mieste. Keď „padla“, dám si s „kolegovom“ kávu a „predebatíme“ problémy. Niekedy zájdem za priateľkou, idem na popoludňajšiu svätú omšu. Podvečer ma doma čakajú prípravy, telefonáty, sem-tam menšia návšteva, väčšie si odkladám na víkendy. Aj ja mám už

starú mamičku, ale je ešte sebestačná. Pomôžem s upratovaním, žehlením, večerou, pritom sa porozprávame. Po večeri si urobím čas na dlhší rozhovor s Pánom. Snažím sa nájsť večer ešte čas na prečítanie knižnej novinky, časopisov – aby ma deti nedobehli, i keď viem, že nemusím byť chodiacou encyklopédiou a občas nezaškodí priznať sa, že i učiteľ dačo nevie. Pozriem si správy, hodnotný program a napokon zväzujem deň do ruženca, kedy myslím opäť na sestry i na zverencov. Končí deň, zhasínam. Nieкто sa pýta, či mi nie je smutno takto samej žiť. Všetko sa nedá povedať, ale my predsa nie sme samy! Charizmou nášho inštitútu je, že sme Pánove snúbenice a môžeme sa s ním podeliť o všetko. A ďalšia vec je, že máme okrem nebeskej Matky ešte svätú Angelu, našu nebesko-pozemskú matku, pretože cez svoje spisy je stále medzi nami a práve cez ne sa cítime byť jej dcérami, ktorým slúbila navždy osobný vzťah. Sme teda rodina, zhromaždená v láske a máme ju vyžarovať intenzívne a ticho do okolia. Stretávame sa raz mesačne, kedy si spoločne i vo dvojiciach upevňujeme túto zásadu. Ak má nieкто problém, „rozfungujú“ sa mobily a telefóny a hľadajú sa riešenie v modlitbe pre toho, kto urgentne potrebuje pomoc. V rámci možností si pomáhame i materiálne. Vyvrcholením roka sú nielen slávnosti svätých našej Spoločnosti, ale aj exercície. Tie sa usilujeme trochu predĺžiť spoločným pobytom, aby sa utužili aj priateľské vzťahy.

Koľko nás je, toľko je rôznych zameraní, programov dňa, úloh a poslání. No zjednocuje nás vedomie, že sme rodina okolo matky – svätej Angely.

Kontakt:

Mária Dravecká, Palárikova 3, 040 01 Košice,
tel.: 055/67 881 63, mobil: 0905/550 169, e-mail: maja@dravecka.sk
www.zasvatenyzivot.info, www.institutosecolareangelamerici.org

Nový text stanov Spoločnosti svätej Uršule – Sekulárneho inštitútu svätej Angely Merici schválený v Ríme dekrétom zo dňa 8. augusta 1994, Eduardo kardinál Martinez Somaio, prefekt; Francisco Javier Errazuriz Ossa, tajomník; Kongregácia pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života č. prot. I. s. 4189/93.

Sekulárny inštitút don Boscových dobrovoľníčov

Už v roku 1917 zachytila don Boscova myšlienka mať zasvätených saleziánov vo svete dona Rinaldiho, tretieho don Boscovho nástupcu. Začal svoje dielo s oratoriánkami, ktoré prejavovali takéto túžby. Boh jeho prácu požehnával. Dnes je Sekulárny inštitút don Boscových dobrovoľníčov inštitútom pápežského práva a je rozšírený po celom svete.

Na Slovensku začal inštitút svoju činnosť pred viac ako štyridsiatimi rokmi.

My, don Boscove dobrovoľníčky, chceme byť „svetlom, soľou a kvasom“ v dnešnom svete. To svetlo každé ráno zažívame od Zmŕtvychvstalého Krista. Svoj život modlitby neustále živíme a obnovujeme z prameňov kresťanskej spirituality: z Božieho slova a liturgie. Usilujeme sa premieňať svoj život na trvalý dialóg s Pánom. Sme kontemplatívne v každodennosti, učíme sa poznávať prítomnosť Boha vo svete a v dejinách a objavujeme Jeho lásku, prítomnú najmä v človekovi. Pozemské skutočnosti chápeme v evanjeliom kľúči a úplne sa dávame k dispozícii Otcovi. Niektoré chvíle dialógu s Pánom uprednostňujeme ako chvíle konverzie a obnovy. Vzor svojej modlitby vidíme v Kristovi a v spojení s Ním sa učíme milovať Otca i bratov tak, ako ich miloval On. Eucharistia je zdrojom a vrcholom našej modlitby. Z tohto daru sa usilujeme urobiť stredobod svojho života, prameň viery a nádeje, pokrm lásky k Bohu a ku každému stvoreniu. Vo Svätom písme, najmä v Evanjeliu, nám Boh zjavuje tajomstvo svojej lásky a my sa učíme objavovať Kristovu tvár, jeho lásku, jeho úmysly, jeho apoštolskú túžbu.

Panna Mária je pre nás vzorom života zasväteného vo svete. U nej nachádzame vlastnosti typické pre naše povolanie. S vierou prijímala tajomstvo Krista v každodennosti a vlastné zasvätenie Bohu prežívala tak,

že sa v ničom nelíšila od žien svojej doby: v práci nachádzala prostriedok živobytia i posväcovania. Pozorná k potrebám druhých milovala spravodlivosť, bola verná aj v ťažkých chvíľach. Na kalvárii prijala duchovné materstvo, ktorým sa stala matkou všetkých ľudí. V jej materskej prítomnosti nachádzame pomoc a s ňou chceme chváliť Otca za divy, ktoré vykonal. Nezverejňujeme svoje zasvätenie, lebo sekulárna povaha nášho povolania vyžaduje, aby sme žili ako ostatní ľudia, ak je to zlučiteľné s požiadavkami zasvätenia. To nám umožňuje účinne a všade apoštolovať v súlade so zmyslaním nášho zakladateľa. Každá z nás si preto zodpovednou rezervovanosťou chráni svoj zasvätený stav vo svete a ešte väčšmi chráni pred zverejnením zasvätený stav ostatných členiek Inštitútu. Niekedy práve tento štýl utajeného, nezverejneného zasvätenia robí náš život náročným, ale hlavne oprávdivým, vyžadujúcim vernosť Kristovi v najrozmanitejších spoločenských prostrediach a v najneočakávanejších situáciách. Skutočnosť, že naša činnosť je pestrá, so širokým záberom, nás naplňuje radosťou, lebo tak Kristus aj prostredníctvom nášho sekulárneho inštitútu nevyklučuje zo svojej lásky nijakú oblasť ľudskej existencie.

Už sám život je poslaním a život v čistote, chudobe a poslušnosti sa stáva najúčinnějšíou cestou, ako byť vo svete svetlom, soľou a kvasom. Posilnené Kristom, ideme do sveta medzi našich bratov a sestry. Prácou sa podieľame na námahe ľudí, sme s nimi solidárne v úsilí o spravodlivejšie a ľudskejšie usporiadanie sveta. Chceme byť aktívne a zodpovedne prítomné v prostredí, kde človek žije a pracuje. Apoštolátom don Boscovej dobrovoľníčky je „byť in“, „byť práve tu“.

Dobrovoľníčka dona Bosca pracuje v don Boscovom duchu a štýle v mládežníckom a cirkevnom prostredí, v rodine a škole, v politickej strane, vo verejnej správe... Každodenné životné prostredie je terén, ktorý si zvolila pre svoju apoštolskú činnosť. Tu nachádza význam svojho postavenia ako žena, zmysel svojho spoločenského zaradenia a zasvätenia. Nepotrebuje sa oddeľovať od iných, aby im bola k dispozícii. Prítomná je na mieste, kde žije, kde pracuje, kde miluje. Jej poslušnosť je pružná. Týka sa toho, čo každý deň prináša, lebo v tom sa konkrétne prejavuje Boží plán s každým človekom. Ide o novú, originálnu voľbu, ku ktorej sa odhodlá práve človek, ktorý sa rozhodol pre tvrdý život bez akejkolvek záchranej siete. Práca sa stáva bežným a privilegovaným miestom nášho stretávania sa s Bohom a bratmi, ktorým

prinášame základné hodnoty svojho sekulárneho zasvätenia. Pracujeme kompetentne, so zmyslom pre povinnosť, iniciatívne, solidárne a obetavo. Neopúšťame svoj domov, venujeme sa svojim prestarnutým rodičom a poväčšine ich doopatrujeme.

Sme verné don Boscovej charizme. Primerane svojim možnostiam a životným situáciám zameriavame svoju apoštolskú činnosť na adresátov – destinatárov, ku ktorým bol poslaný on sám. Do svojej lásky – podľa jeho vzoru – zahrňujeme prednostne mládež, ľudové vrstvy, povolania a misie. Mládež musí cítiť, že je milovaná – vychováваме ju s láskou ako don Bosco. Nemáme však konkrétny špecifický apoštolát. Robíme všetko to, čo je pre Cirkev potrebné.

Svedectvá

Plná účasť na živote bratov a sestier

Vždy som túžila po práci s ľuďmi, najmä s mladými. Mojm veľkým snom bolo žiť v spoločenstve a ísť do ďalekých misií. Ako dobrovoľníčka dona Bosca som „jednou ranou zabila dve muchy“. Patrím do spoločenstva, ktoré je síce iné ako tie tradičné – zatvorené pre „nepovolaných“, ale mne to neprekáža. Môžem pomáhať ľuďom tým, že im prinášam radosť, ktorú čerpám z Ježiša Krista. Chcela som byť misionárkou úsmevu a napokon som sa ňou aj stala. Cítim, že táto voľba dala môjmu životu zmysel. Sekulárna povaha nášho povolania si vyžaduje, aby sme žili ako ostatní ľudia. O svojom zasvätení vieme iba my.

učiteľka v materskej škole

Ako Ježiš v Nazarete

Po desiatich rokoch zasväteného života začínam chápať svoje povolanie do hĺbky. Hoci som kedysi mala sklony k hlbšiemu duchovnému životu, bála som sa ísť do rehole. Keď som spoznala Inštitút, moje problémy sa vyriešili. Myslím, že svet možno zachrániť znútra. Ak s Božou milosťou naplno a opravdivo prežívam svoje zasvätenie, potom už moja prítomnosť prispieva k jeho posväteniu. Nikdy ste nemysleli na to, čím bol Ježiš a čo toľko rokov

robit v Nazarete? No nejde len o to. Súčasný svet potrebuje ľudí, ktorí sa nehanbia priznať, že sú kresťanmi a kto je ten, ktorý motivuje spôsob ich konania. Pracovné prostredie je ideálnou pôdou pre svedectvo opravdivého kresťanského života.

štátna zamestnankyňa

Kontakt:

Informácie o Sekulárnom inštitúte don Boscových dobrovoľníčok má každý salezián alebo sa obráťte na adresu:

Saleziáni don Bosca, Miletičova 7, 821 02 Bratislava 2,

tel.: 02/50 231 234

e-mail: urbancok@sdb.sk

www.volontariedonbosco.org

Stanovy SI VDB schválené v Ríme 5. augusta 1978, + E. kard. Pironio,
prefekt, + Augustin Mayer, tajomník

Spoločenstvo Panny Márie Prícestnej, Madonna della Strada

Sekulárny inštitút pre zamestnané ženy

Spoločenstvo založil p. Dinkhauser, SJ a Mária Elisabeth Strachotinská v roku 1936 v Štajersku. Je to spoločenstvo nevydatých žien, ktoré v rozličných zamestnaniach žijú spiritualitu sv. Ignáca z Loyoly, a tak vydávajú svedectvo viery vo svete. Ich úlohou je dávať príklad svedectvom vlastného života v prostredí odcudzenom Cirkvi a kresťanským zásadám. Inštitút je charakteristický svojou osobitnou vnímavosťou na Božie volanie v každodennom živote, ako aj pripravenosťou spĺňať Božiu vôľu. V nasledovaní Ježiša sa členky riadia príkladom Márie, Pánovej matky.

Spoločenstvo Panny Márie Prícestnej je od roku 1953 inštitútom pápežského práva.

Členky Inštitútu sa chcú osobne celkom podriaďiť Kristovi, preto sa k Bohu a Cirkvi viažu evanjelióvymi radami. Cieľom povolania je posvätenie sveta znútra. Členky sa o to usilujú odovzdaním sa pôsobeniu Ducha Svätého a hľadaním Boha vo všetkých veciach. Celkom sa odovzdať Bohu a pritom žiť život uprostred sveta – toto oboje má tvoriť jednotu. Skúsenosti ukazujú, že toto spojenie prináša so sebou určité napätie, ktoré môže byť prekonané len bdelosťou a modlitbou.

Členky spoločenstva, ktoré v nasledovaní Krista preberajú na seba povinnosti vyplývajúce z evanjelióvých rád, kráčajú vo svete svojou vlastnou cestou. Pri plnej osobnej zodpovednosti sa usilujú vo svojom živote a angažovanosti o zvestovanie posolstva evanjelia so všetkými dôsledkami pre jednotlivé zamestnania, spoločenské vrstvy a štruktúry a konkrétne životné situácie.

Spoločenstvo nepozná spoločné bývanie ani jednotnú cirkevnú alebo spoločenskú úlohu. Mnohé členky sú však samostatne činné v konkrétnych službách Cirkvi.

Ústredie Spoločenstva Panny Márie Prícestnej je vo Viedni. Spoločenstvo sa člení na oblasti, za ktoré zodpovedajú poverené členky. Oblasti a rozptýlené sestry sa nachádzajú v európskych krajinách, v USA, na Jamajke, Filipínach, v Indii a v Japonsku.

Predpokladom prijatia do sekulárneho inštitútu je povolanie k tejto životnej forme a zrelosť zodpovedajúca veku. Príprava trvá 2 – 3 roky. Potom sa môžu skladať sľuby na určitú dobu (obyčajne obnovované po jednom roku). Po šiestich až desiatich rokoch môžu byť zložené doživotné sľuby.

Základným aspektom formovania je snaha priviesť každú členku k povedomiu najvyššej zodpovednosti. Tým sa docieľuje, že členka prístupuje ku všetkým životným rozhodnutiam samostatne a zodpovedne, rozvíja svoje osobné vlohy a charizmu a privádza svoju osobnosť k zrelosti.

So zreteľom na rozličné krajiny, kultúry, vek členiek, rozmanitosť zamestnaní i konkrétnych životných okolností sa iniciácia každej členky vykonáva veľmi individuálne. Pri všetkej pestrosti sa spoločenstvo opiera o jednotný všeobecne platný základ.

Kontakt:

Mgr. Marta Gabaríková, Farský úrad, 029 01 Námestovo,
mobil: 0904 502 477

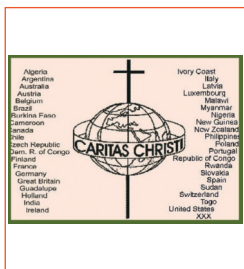
Spoločenstvo bolo zriadené kardinálom Innitzerom dňa 6. 1. 1939 ako Pia unio. Na základe pápežského Decretum laudis sa Spoločenstvo dňa 7. 3. 1948 mení na sekulárny inštitút diecézneho práva a dňa 3. 1. 1953 na sekulárny inštitút pápežského práva.

Aktuálne stanov Spoločenstva boli schválené Prot. č. 15 2608/83 SACRA CONGREGATIO PRO RELIGIOSIS ET INSTITUTIS SAECULARIBUS.

Caritas Christi

Sekulárny inštitút pápežského práva pre ženy

Sekulárny inštitút Caritas Christi chce od začiatku byť univerzálnym spoločenstvom v každom zmysle slova.

Sme katolícke laické kresťanky žijúce vo všetkých povolaniach a prostrediach na všetkých kontinentoch. Rozmanitosť nášho života nám dáva možnosť poukázať na povolanie všetkých ľudí k svätosti. Naše povolanie nás

stavia ako kontemplatívne a apoštolské laičky doprostred celosvetového poslania Cirkvi. Ostávame vo svojom prostredí, kde naplníme povinnosti, zodpovednosti a služby spojené s naším špeciálnym poslaním, ktoré má svoje korene v krste: **svedčiť o Kristovi svojím životom a svojou prítomnosťou na všetkých miestach a vo všetkých situáciách sveta.** Preto spravidla zachováваме diskretnosť (mlčanie) o svojom darovaní sa Bohu v Caritas Christi.

Žijeme celkom a úplne ako laičky. Nemáme nijaké spoločné diela alebo spoločné domy a od spoločenstva neočakávame v žiadnom životnom postavení finančnú podporu.

Ako a akým duchom žijeme?

- Kristus nás volá, aby sme ostávali v ňom, ako On ostáva v nás. Vľahuje nás do svojej vlastnej modlitby a dáva nám žiť zo svojho Ducha.
- V sesterskom spoločenstve si navzájom pomáhame žiť v tomto duchu. Žité spoločné povolanie, ktoré je vyjadrené v pravidlách Caritas Christi, vytvára medzi nami sesterské spojenie.
- Nežijeme spoločne, ale pravidelne sa schádzame.
- Osobné sprevádzanie a výmena (dialóg) v skupinách nám dovoľujú prehľbovať denne odpoveď na Božie volanie berúc do úvahy naše rozmanitosti.

Aké sú etapy cesty v Caritas Christi?

- Počiatočná trojročná formácia slúži na rozpoznanie povolania do Caritas Christi a na vyskúšanie, či zodpovedá počiatočnému volaniu.
- Formácia sa uskutočňuje v danom životnom prostredí prostredníctvom rozhovorov a vždy je prispôbená skutočným životným okolnostiam a osobnému povolaniu.
- Potom nasledujú ročne obnovované záväzky smerujúce až k definitívnemu spojeniu: k Cirkvou uznanému darovaniu sa.

Založenie a rozšírenie Caritas Christi

V počiatkoch Caritas Christi stoja dve nevšedné osobnosti: laická kresťanka Juliette Molland (1902 – 1979) a dominikán P. Jozef Mária Perrin (1905 – 2002).

Juliette Molland sa narodila na začiatku minulého storočia v malej dedinke Noves v blízkosti Avignonu vo Francúzsku, kde prežila celý svoj život. Bola to silná a veľkorysá osobnosť. Jej inteligencia je plná života. Pracovala v rodinnom podniku, slúžila svojej obci a farskému spoločenstvu. Pracovala aj ako katechétka, založila skupiny kresťanskej poľnohospodárskej mládeže a organizovala slávnosti a divadelné predstavenia, na ktorých sa podieľala celá dedina. Pôsobila aj v obecnom zastupiteľstve.

Po dlhej ceste duchovného hľadania rozpoznáva Julietta zreteľne volanie žiť celkom odovzdaná Bohu, avšak bez toho, aby opustila „svet“. Pýta sa, či je to vôbec možné.

V roku 1936, keď mala 34 rokov, sa stretla s P. Jozefom Máriou Perrinom a hovorila s ním o svojej túžbe a o svojich pochybnostiach. Obidvaja poznávajú to, čo od nich chce Boh – teda založiť to, čo Julietta nazýva „laický rád“. Spoločne, krok za krokom, určujú charakteristické rysy takéhoto povolania. Spája sa s nimi niekoľko mladých žien, ktoré sa cítia povolané odovzdať sa Bohu celkom vo svete.

Prvých desať členiek tejto malej skupiny hľadania si koná spoločné exercície a 4. augusta 1937 pri svätej omši sa každá z nich zasväčuje Bohu, aby spolu uskutočnili nové dielo, keď je to JEHO vôľa. Dňa 16. júna 1939 na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sa deväť žien v prítomnosti biskupa z Marseille definitívne zaväzuje v „Misionárskej únii malých sestier svätej Kataríny Sienskej“, ktorá bola neskôr nazvaná „Únia Caritas Christi“. Juliette Molland sa stala prvou zodpovednou Únie. Po niekoľkých rokoch

Julietta cíti hlboko vo vnútri, že jej úloha ako spoluzakladateľky sa skončila. Rezignuje na miesto zodpovednej a zodpovednosť riadiť inštitút a urobiť ho známym vo svete prenecháva iným. Po tomto rozhodnutí žije svoje povolanie v Caritas Christi v ústraní a v tichu.

Na sviatok Premenenia Pána 6. augusta 1979 Julietta po dlhej chorobe umiera. Odpočíva na cintoríne v Noves, vo svojom rodisku. V roku 2002 členky Caritas Christi po celom svete slávilí sté výročie jej narodenia.

Inštitút sa rýchlo rozšíril do všetkých piatich kontinentov. V súčasnosti pôsobí v 40 krajinách. Členky pochádzajú z rôznych kultúr, mentalít a životných prostredí. Napriek všetkým rozdielnostiam ich životného postavenia sa všetky cítia hlboko spojené spoločným povolaním v Caritas Christi – byť prítomné a spojené so všetkými skutočnosťami sveta a „ostávať v Božej láske, aby Ho milovali a pôsobili tak, aby bol milovaný tam, kde sú postavené...“ (por. 1. čl. Pravidiel).

P. Jozef Maria Perrin, spoluzakladateľ, mnoho rokov podporoval a kňazsky sprevádzal Caritas Christi. Vo svojej službe poukazoval naliehavo a stále znovu na „nekonečnú Božiu lásku ku všetkým ľuďom a na to, že všetci kresťania sú povolani k svätosti“. Od mladosti mal slabý zrak a neskôr žil veľa rokov slepý. Posledné roky svojho života prežil u Malých sestier chudobných v Marseille, kde pokojne zomrel 13. apríla 2002 vo veku 96 rokov. Pochovaný je na cintoríne jaskyne Sainte Baume.

Dôležité životné úseky Caritas Christi

- **4. 8. 1937** Prvých desať sa zaväzuje Srdcu Ježišovmu.
- **16. 6. 1939** Uskutočňuje sa prvé darovanie sa pred biskupom z Marseille.
- **Turíce 1944** Biskup z Marseille potvrdzuje Konštitúcie Únie Caritas Christi.
- **6. 12. 1950** Únia Caritas Christi je potvrdená ako inštitút diecézneho práva.
- **19. 3. 1955** Dekrétom Posvätnej kongregácie pre rehoľníkov sa Únia Caritas Christi stáva sekulárnym inštitútom pápežského práva.
- **19. 3. 1979** Po Druhom vatikánskom koncile Posvätná kongregácia pre rehoľníkov a sekulárne inštitúty schvaľuje obnovené konštitúcie Caritas Christi.

Kontakt:

www.ccworldinfo.org; institut.cc@volny.cz

Karmelitánsko-tereziánska únia

Tereziánsky Karmel

Hora Karmel

Karmelitánska rodina má svoje korene v dosť ďalej minulosti a svoje meno má od pôvodného miesta, hory Karmel v Izraeli. Je to jediný rehoľný rád, ktorý vznikol vo Svätej zemi, na hore proroka Eliáša a ktorý bol zasvätený Panne Márii Karmelskej. Práve tieto dve postavy – postava svätého Eliáša a Panny Márie, boli počiatkom povolania prvých karmelitánov. Prorok ich vedie k neustálemu hľadaniu Boha a k túžbe učiť ľudí pozerať „hore“.

Od Panny Márie preberajú ochotu k načúvaniu každého Božieho slova a hlbokú nazaretskú spiritualitu; ich povolaním je kontemplácia.

Terézia od Ježiša a Ján z Kríža

Karmelitánsky rád, ktorého vznik datujeme do 12. storočia, sa rýchle rozšíril do celej Európy. Po období dekadencie počas renesancie nabral nový rozlet v 16. storočí so sv. Teréziou z Avily a sv. Jánom z Kríža. Terézia dáva vznik úplne kontemplatívnej forme ženskej vetvy. Chce, aby sa jej sestry obetovali a modlili sa za svet, ktorý horí, a aby podporovali misionárov, ktorí bojujú v prvej línii. Onedlho vzniká aj mužská vetva tereziánskeho Karmelu, alebo „bosi“, ktorí sa stávajú apoštolmi a misionármi aj v najvzdialenejších častiach sveta. Obidve vetvy majú jeden cieľ: hľadať Boha v modlitbe a svedčiť o ňom všetkým ako o Otcovi a priateľovi. Svätá Terézia ich učila, že modlitba nie je nič iné ako zotrúvanie v prítomnosti Boha, o ktorom vieme, že nás miluje a chce len naše dobro.

Širšia rodina

Počas mnohých rokov sa karmelitánska rodina obohacuje o nové formy života, ktoré zdieľajú ten istý ideál. Nové rodiny mali pečať rehoľného života, no vznikali aj sekulárne inštitúty. S nimi schádza kontemplácia úplne „z hory“, aby naplnila cesty ľudí a aby posvätila spoločnosť znútra.

Karmelitánsko-tereziánska únia je jednou z týchto inštitútov.

Karmelitánsko-tereziánska únia

Vznikla v r. 1947 pri sanktuáriu Panny Márie Karmelskej v Capannori pri Luce (Taliansko) z inšpirácie karmelitánskeho pátra Luigiho od Nepoškvrnenej Panny Márie (1911 – 1983). Prvá myšlienka sa mu zrodila v srdci z konštatovania, že by ich materinsky sprevádzali na ich ceste zasväteného života tak, ako bola Mária vedľa Krista. Bolo nevyhnutné, aby okrem iného, žili podľa karmelitánskeho ideálu a aby s entuziazmom spolupracovali na jeho šírení svojím životom vo svete stále nepokojnom, ale hladnom po Absolútne.

Formy prináležitosti a rozšírenie

Od svojho generálneho zhromaždenia v r. 1969 inštitút ponúka dve formy prináležitosti: ako zasvätené a ako pričlenené (aderentné).

Zasvätené členky sú zasvätenými osobami v plnom rozsahu, či sa už dávajú úplne k dispozícii iniciatívam inštitútu alebo si volia život s rovnakými ideálmi, ale tam, kde žijú, vo svojej profesii.

Aderentné – pričlenené sú tie, ktoré žijú svoje kresťanské povolanie v duchu inštitútu bez záväzkov formálneho zasvätenia (vydaté, vdovy a slobodné, orientované viac-menej k manželstvu).

Uvedomujúc si stále viac svoje povolanie v Cirkvi a vo svete sa inštitút – aj keď v menšom rozsahu – rozšíril do rôznych oblastí Talianska a je zastúpený aj na Malte, na Slovensku a v Írsku.

Novými konštitúciami, schválenými Cirkvou v r. 1985, sa inštitút prezentuje ako verný pôvodným snahám a zároveň ako otvorený smeru, ktorý mu Duch Svätý ukazuje prostredníctvom rôznych udalostí a skrze slová Magistéria Cirkvi, aby tak rástla a rozvíjala sa vždy viac podľa božích zámerov a pre dobro spoločnosti.

Zasvätená sekulárnosť

Sestra Karmelitánsko-tereziánskej únie sa stáva Ježišovou učeníčkou, podieľajúc sa na evanjeliových radách prostredníctvom troch sľubov, avšak nie v kláštore, ale v zamestnaní, v ktorom sa nachádza a v bežných spoločenských udalostiach.

Tým, že užíva vlastné dobrá skromne, chce byť chudobná s chudobným Kristom.

Vo svojom povolaní sa chce pripodobniť Kristovi aj poslušnosťou Bohu Otcovi.

Povolaná k duchovnému materstvu, volí si život čistoty, aby bola úplne otvorená pre bratov a sestry.

Ako Ježiš žil tridsať rokov tento duchovný rozmer v každodennom živote neodlišujúc sa od ostatných obyvateľov Nazareta, tak aj ona žije svoje zasvätenie v bežných udalostiach každého dňa a v anonymite, deliac sa o životné situácie svojich bratov a sestier, s ktorými ju spája Kristova vykupiteľská láska.

Modlitbový postoj

Každá zasvätená v Karmelitánsko-tereziánskej únii posilňuje a živí svoj život a svoje svedectvo vo svete neustálou snahou o vždy intímnejší a osobnejší vzťah s Bohom. V modlitbe a v škole sv. Terézie od Ježiša a sv. Jána z Kríža ho vníma ako Otca, priateľa, ženícha, brata a spoločníka na ceste. Na stále obnovovanie skutočnosti, že Ježiš je s nami po všetky dni až do skončenia sveta, žije duchom modlitby a počas dňa si nachádza priestor, aby bola sama s Bohom podľa ducha tereziánskeho Karmelu. Chce udržiavať zažatý oheň Božej lásky vo svete a pomáhať svojim blízkym, aby otvorili svoje srdce Pánovi, ktorý stojí pri dverách každého z nás a čaká len na to, aby bol pozvaný ďalej. Aj keď rovnako slabá ako ostatní, ale silná prítomnosťou božou, neustále obnovovanou, chce svedčiť hlavne o jeho milosrdenstve a nežnosti, aby svet uveril v Lásku.

Sestra a matka

Verná pôvodnej inšpirácii zakladateľa, každá sestra miluje Krista Vykupiteľa a kňaza a v duchu viery ho spoznáva hlavne v jeho apoštoloch – či už je to Petrov nástupca alebo jednotliví kňazi.

Ako skutočná sestra a matka podľa vzoru Márie a žien, ktoré nasledovali Ježiša z Galiley až na Kalváriu, ponúka všetkým kňazom, aj keď zvlášť karmelitánom, duchovnú pomoc a podľa svojich možností sprevádza ich na ceste vernosti ich povolaniu.

„Skoro ako Božia Matka, a iste viac ako akákoľvek pozemská matka, nosí v srdci tajomstvo života výnimočnej zodpovednosti: Ježiša v jeho kňazoch, Ježiša v jeho povolaných... Ježiša v tých údoch, ktoré sú najmilšie jeho srdcu“ (p. Luigi – zakladateľ).

Nech mi nebeská Cirkev pomáha, aby som dokázala verne slúžiť pozemskej Cirkvi, aby som vo svete udržiavala oheň Božej lásky, pracovala pre Božiu slávu, v prospech spásy mojej ako aj bratov a sestier, ktorým chcem byť platnou duchovnou oporou a pre apoštolát ohlasujúci Krista Vykupiteľa žijúceho v pápežovi, biskupoch, kňazoch a vo všetkých zasvätených dušiach s cieľom rýchleho a plného rozšírenia posolstva spásy.

Z formuly zasvätenia

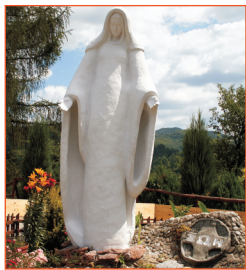
Kontakt:

UNIONE CARMELITANA TERESIANA, Via della Madonna,
53 55012 Capannori (LU) ITALIA, e-mail: u.c.t@centrum.sk

Unione Carmelitana Teresiana – Karmelitánsko-tereziánska únia so sídlom v Capannori, Lucca, právne uznaná ako laické združenie už 19. januára 1959 je sekulárnym inštitútom diecézneho práva, ktorý bol schválený nariadením diecézneho ordinára Luccy dňa 17. mája 1960 a potvrdený Kongregáciou pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života prehlásením v zmysle článku 15, odsek 4 Nariadenia zákona z 20. mája 1985, č. 222, schváleného 13. februára 1987, č. 33.

Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi

Počiatky Inštitútu Nepoškvrnenej Matky Cirkvi sú spojené s náboženskými a spoločensko-politickými zmenami v Poľsku v roku 1956.

Zakladateľom sekulárneho inštitútu je kňaz prof. František Blachnický (1921 – 1987).

Inštitút vznikol v úzkej spojitosti s apoštolskými iniciatívami svojho zakladateľa.

V počiatkoch to bolo zapojenie sa do programu Veľkej novény, konkrétne do poľskej protialkoholickéj akcie pod názvom *Krucιάta striezlivosti*. Keď túto akciu štátna moc vyhlásila za protištátnu a zlikvidovala ju, nastúpila etapa poznávania Božej vôle. Postupne sa kryštalizovala špecifickosť tohto diela, ktoré prijalo formu hnutia s názvom *Svetlo – Život*.

Charizma Hnutia Svetlo – Život je hlboko zakorenená v teológii Druhého vatikánskeho koncilu. Charizmou hnutia je výchova nového človeka, budovanie nových spoločenských a šírenie novej kultúry. Dar Hnutia Svetlo – Život sa tak pre jeho členky úplne prirodzene stal obsahom života aj apoštolským zaangažovaním.

Základným rysom duchovnosti inštitútu je postoj služby, ktorý spočíva v nasledovaní Krista – Služobníka a Márie – Služobnice Pána.

Členky Inštitútu chcú nasledovať Nepoškvrnenú v jej snúbeneckom vzťahu s Ježišom Kristom, z čoho vyplýva aj jej materstvo vo vzťahu k Cirkvi.

Členky Inštitútu Nepoškvrnenej Matky Cirkvi pracujú nielen v hnutí, ale aj ako učiteľky náboženstva v školách alebo v rozličných cirkevných a svetských inštitúciách. Svojím zasväteným životom a apoštolátom chcú priblížiť súčasnému svetu krásu Cirkvi – Kristovej Snúbenice.

Cieľom inštitútu je:

- realizácia povolania svätosti praktizovaním zasväteného života vo svete,
- služba Cirkvi cez dielo Hnutia Svetlo – Život ako špeciálne apoštolské dielo.

Forma života v inštitúte je individuálna alebo spoločná. Spoločnú formu života si vyžaduje apoštolské dielo – praktická služba vo formálnych strediskách hnutia. Členky inštitútu prijímajú záväzky, ktoré tvoria základ ich duchovného života. Je to každodenná Eucharistia, liturgia hodín, individuálna modlitba (denne aspoň pol hodiny), päťkrát do roka deň obnovy, formálne stretnutia a raz do roka päťdňové duchovné cvičenia.

V súčasnosti členky inštitútu pôsobia v Poľsku, na Slovensku, v Taliansku, na Ukrajine a v Nemecku.

František Blachnický

sa narodil 24. marca 1921 v Rybníku v mnohohodnej rodine. Gymnázium navštevoval v Tarnovských Horách, bol aktívnym skautom. Maturoval v roku 1938. Zúčastnil sa na septembrovej protivojnovnej výprave, po kapitulácii sa zapojil do konšpiratívnej činnosti. V marci 1940 ho v Zavichosti zajalo gestapo. Bol uväznený a vyvezený do koncentračného tábora v Osvienčime. S číslom 1201 bol v tábore štrnásť mesiacov, z toho deväť mesiacov bol v trestnej rote a skoro mesiac v bunkri. V marci 1942 v katovickom väzení bol odsúdený na trest smrti sťatím za konšpiratívnu činnosť proti nemeckej ríši. Päť mesiacov čakal na vykonanie rozsudku smrti, potom tento rozsudok zmenili. Podľa zákona Ríše, ak sa nevykonala smrť do určitého dňa, trest sa zmenil na doživotie. V rokoch 1942 – 45 prešiel František Blachnický rôznymi nemeckými tábormi a väznicami. Počas pobytu v cele odsúdených sa udialo jeho zázračné vnútorné obrátenie. Svoje odovzdanie sa Kristovi spojil s rozhodnutím slúžiť mu.

Po ukončení vojny začal štúdium v seminári v Krakove. Kňazskú vysviacku prijal 25. 6. 1950.

Počas vyhnanstva biskupov pracoval v katovickej tajnej kúrii. Viedol katechetické stredisko a od roku 1957 sa začína činnosť *Kruciáty striezlivosti*. V roku 1960 vláda zlikvidovala centrálu Kruciáty a kňaza Františka Blachnického v marci 1961 uväznili. Po štyroch mesiacoch väzenia bol odsúdený

na trinásť mesiacov podmiennečne. V októbri 1961 začal štúdiá na Katolíckej univerzite v Lubline. Zvlášť sa angažoval v tom, ako priblížiť kňazom a laikom koncilové učenie o Cirkvi a obnovení liturgii.

Od začiatku svojej pastorácie kládol dôraz na prácu v malých skupinách. Začína *Oázou Božích detí* až prichádza k metóde pätnásťdňových zážitkových duchovných cvičení, neskôr nazvaných *Oázou živej Cirkvi*. Tak vzniká hnutie, ktoré dnes nazývame Hnutie Svetlo – Život a ktoré sa rozšírilo na Slovensku a v Čechách, ale aj v Bolívii.

Z podnetu kňaza Blachnického vznikli nové aktivity, ktoré odpovedali na znamenia čias. Patrí k nim *Kruciáta oslobodenia človeka, Plán veľkej evanjelizácie, Nezávislá kresťanská sociálna služba, Kresťanská služba oslobodenia národov*.

František Blachnický je aj duchovným otcom spoločenstva zasväteného života – *Inštitútu Nepoškvornenej Matky Cirkvi*.

Vyhlasenie stanného práva v Poľsku v decembri 1981 zastihlo Františka Blachnického za hranicami vlasti. Usadil sa v poľskom stredisku Marianum v Carlsbergu v Nemecku, kde dňa 27. 2. 1987 zomrel.

Svätý otec Ján Pavol II. v telegrame napísal: „Boh povolal k sebe kňaza profesora Františka Blachnického a táto smrť naplnila smútkom mnoho ľudských srdc a prostredí. Odišiel horlivý apoštol obrátenia a vnútornej obnovy človeka, veľký pastier duší mládeže. Svoje talenty mysle a srdca, akúsi mimoriadnu charizmu, ktorou ho Boh obdaril, odovzdal budovaniu Božieho kráľovstva. Ďakujeme Bohu za všetko dobro, ktoré využívajú mnohí ľudia. Vrúcne sa modlime o plnosť svetla a života pre jeho dušu.“

Široké pôsobenie Františka Blachnického, jeho služba Cirkvi a v Cirkvi – prebúdzanie a oživovanie laikov, zápas o triezvy národ a starostlivosť o mladých a rodiny urobili z neho svedka viery. Stal sa hlasom, ktorý volal všetkých laikov, aby každý deň žili tajomstvo Cirkvi. Po začatí procesu beatifikácie boli telesné pozostatky Františka Blachnického prevezené dňa 1. apríla 2000 do rodného Poľska. Pochovaný je v Kroščenku v Kostole Dobrého Pastiera.

V januári 2002 sa skončil proces jeho blahorečenia na diecéznej úrovni. Všetky dokumenty boli odovzdané Kongregácii pre svätorečenie vo Vatikáne.

V modlitbe o beatifikáciu mu zvlášť zverujeme

- ľudí kolísavých vo viere,
- osoby bojujúce proti Cirkvi,
- zotročených hriechom, strachom, závislosťami a súčasnými formami otroctva,
- stratenú mládež,
- rodiny ohrozené rozbitím.

Cestu k svätorečeniu kliesni zázrak na príhovor Božieho služobníka. Túto mimoriadnu milosť si nemôžeme vynútiť od Pána Boha, ale podľa vzoru Jána Krstiteľa, ktorý modlitbou, pôstom a výzvou k obráteniu pripravoval cestu Pánovi, jej môžeme pripraviť cestu k ľudským srdciam.

Modlitba

Bože, Otče všemohúci, ďakujeme ti za Božieho služobníka, otca Františka, ktorého si nezvyčajným spôsobom obdaril milosťou „dôslednej viery“ natoľko, že svoj život úplne odovzdal tvojej službe.

Ďakujeme ti, že si mu dovolil horlivo milovať Cirkev a pochopiť, že podstatou jej života a plodnosti je snúbenecké oddanie sa Kristovi z lásky, podľa vzoru Nepoškvrnenej Matky Cirkvi.

Ďakujeme ti aj za to, že si vďaka nemu vzbudil v Poľsku Hnutie Svetlo – Život, ktoré túži vychovávať svojich členov k vlastneniu seba v dávaní seba a tak prispievať k vzrastu živých spoločenstiev Cirkvi.

Buď zvelebený, Bože, v Božom služobníkovi otcovi Františkovi, v jeho živote i diele. Osláv svoje meno a na jeho príhovor udeľ mi milosť....., o ktorú Ťa pokorne prosím. Amen.

Svedectvo

Niekoľkoročná formácia v malej skupine, otvorenie sa na Božie slovo, modlitbu a liturgiu boli pre mňa svetlom, ktoré mi ukázalo, že môj život patrí Bohu. On vyriešil moje vzťahy a otvoril mi dvere na moju cestu. Sekulárny inštitút a v ňom život chudoby, čistoty a poslušnosti mi prináša

do srdca pokoj, radosť, prehľbuje moju vieru a istotu, že to bolo naozaj Božie pozvanie. Navonok to vyzerá ako samota. Musím sa priznať, že ju aj prežívam. Je ťažké takto žiť vo svete s jeho lákadlami a ponukami. Ale čo je ťažké, je pre mňa tiež pekné a príťažlivé. Rozhodla som sa nasledovať Krista ukrižovaného, byť mu spoločníčkou. Toto rozhodnutie ma drží vo chvíľach skúšky. A tiež vedomie, že za mnou stojí spoločenstvo, ktoré pozná všetky nástrahy súčasného sveta. V tom spoločenstve môžem byť sama sebou. Akú úlohu má pre dnešný svet takýto štýl života? Znamená to byť človekom v dnešnom svete. Autentickým, priezračným, ktorý znútra posväcuje svoje pracovisko, okolie, mesto, v ktorom žije. Prijíma ľudí s ich trápeniami, radosťami a miluje ich. Viem, že Boh ich miluje.

Vierka

Kontakt:

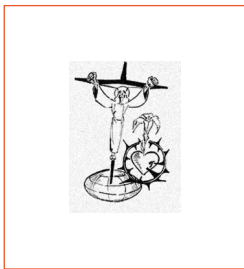
ThDr. Jozef Heske, PhD INMC

Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Sedlice, 082 43 Sedlice

e-mail: muchova@gympos.sk, www.hsz.sk

Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi schválil Tarnowski biskup Józef Zyciński v Poľsku dekrétom č. 4256/94, dňa 16. marca 1996.

Sekulárny inštitút Krista Veľkňaza

*Milujte ľudí takých, akí sú.
Čím menej si to zaslúžia, tým viac ich milujte;
nemilujte ľudí podľa veľkosti ich zásluh,
ale podľa veľkosti ich potrieb.*

Spoločenstvo Sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza (SIKV) sa konštituovalo dňa 16. marca 1990. V súlade s CIC kán. 579 dňa 2. apríla 1990 rožňavský biskup Mons. Eduard Kojnok schválil jeho Stanovy SIKV zo dňa 16. marca 1990 dekrétom č. 231/1990 a uviedol ho týmto do verejnej činnosti. Zároveň v ten istý deň poveril vedením Inštitútu prvého moderátora vdp. Mons. Štefana Podolinského, ktorý je jeho zakladateľom. A tak doposiaľ neverejná asociácia pôsobiaca tajne niekoľko rokov za vlády komunizmu, začala oficiálne existovať ako riadne schválený Sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza.

Dnes pôsobí Inštitút so súhlasom príslušných diecéznych biskupov v rôznych diecézach.

Je to spoločenstvo kňazov, laikov mužov a žien, ktorí žijú vo svete a pôsobia v ňom a vo vnútri Cirkvi ako kvas – CIC kán. 713.

Ciele a poslanie Sekulárneho inštitútu Krista Veľkňaza:

- Sebaopšvácovanie, a to adoráciou, svätým prijímaním, vzdávaním vďaky a službou bratom a sestram vo svete v zmysle „vedieť sa obetovať“.
- Pestovanie a rozširovanie úcty a lásky ku Kristovi prítomnému vo Sviatosti Oltárnej.
- Uvádžanie náuky svätej Cirkvi o všeobecnom kráľovskom kňazstve Božieho ľudu do života a tak prebúdzajú veriacich k uvedomelej a zodpovednej

apoštolskej činnosti v úzkej spolupráci s cirkevnou hierarchiou na čele so svätým otcom. Pôsobiť ako kvas vo svete – medzi ľuďmi.

- Získavať Boží ľud k plnej účasti na eucharistickej hostine pri svätej omši.
- Povzbudzovať veriacich k častým návštevám Sviatosti Oltárnej.
- Organizovať ustavičnú poklonu k Najsvätejšej Eucharistii ako prejav úcty a lásky k Sviatostnému Ježišovi a to ustavičnými poklonami v misijných domoch Inštitútu a programovať a organizovať poklony v kostoloch farských spoločenstiev.
- Stotožňovať sa s obetným utrpením Krista Veľkého v jeho trpiacich bratoch a sestrách žijúcich vo svete. Vyučovať ľudí o hodnote utrpenia v spojení s Kristom pre časný a večný život v duchu encykliky Salvifici Doloris pápeža Jána Pavla II.
- Vo svojich duchovných strediskách (misijných domoch poklony) vytvárať podmienky pre pobyt laikov, kňazov, ktorí chcú vo svojom voľnom čase prežiť v oáze ticha svoje spojenie s Bohom.
- Popri miestach poklony vytvárať misijné domy, v ktorých chceme mravne pozdvihnúť ľudí prostredníctvom špeciálnej starostlivosti o postihnutých a to: chorých, mládeže (najmä z rozvrátených rodín), detských domovov, polepšovni, ľudí po prepustení z ústavov, defektných a problémových ľudí, bezdomovcov a všetkých, ktorí potrebujú pomoc..

Podnet k založeniu Sekulárneho Inštitútu Krista Veľkého dala sestra Mária Stanislava Ernstová, členka Kongregácie svätej Uršule na Slovensku. Narodila sa v Hlohovci 6. januára 1891. Po ukončení štúdií a zložení večných sľubov pôsobila na rehoľnom učiteľskom ústave v Trnave od roku 1935 ako majsterka novíciek a od roku 1943 bola predstavenou trnavského konventu.

V rokoch 1947 – 1950 bola provinciálnou predstavenou. V tejto funkcii ju zastihlo násilie komunizmu, počas ktorého prešla viacerými sústreďovacími tábormi. Posledné miesto jej pôsobenia bola Bíla Voda u Javorníka na severnej Morave, kde vo vzťahu k štátu ilegálne spolupracovala s kňazom Štefanom Podolínskym, ktorý tam za totality pracoval v kotolni ako kurier. Dňa 16. marca 1968 sa skončil život sestry Stanislavy. Zomrela v povesti svätosti v Bílej Vode, kde je aj pochovaná.

Počas života sestry Stanislavy Ernstovej sa vinou komunistickej totality jej idea oficiálne nemohla uskutočniť. Štefan Podolínsky sa jej však už v tejto dobe ujal a začal ju uskutočňovať tým, že zhromažďoval okolo seba mladých

nadšencov. Schádzali sa v podzemnej Cirkvi na Slovensku iba tajne, a tak po páde komunistickej totality bola už vlastne neformálne pripravená pre realizáciu tejto myšlienky kompaktná skupina mladých ľudí, ktorá sa zoskupila neskôr po revolúcii v kánonickom Sekulárnom Inštitúte Krista Veľkňaza.

V súčasnosti má Inštitút viac ako 70 členov, z toho je 10 kňazov. Okrem nich má Inštitút aj niekoľko stoviek sympatizantov a pravidelných adorátorov Najsvätejšej Sviatosti.

Duchovný život sa sústreďuje v duchovných strediskách Inštitútu a v oblastiach ich pôsobenia. Duchovným centrom je *Misijný dom Sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza v Luboriečke – Osuší* pri obci Dolná Strehová, kde sa od roku 1994 koná neustála - „večná“ poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Uskutočňujú sa v ňom duchovné cvičenia a obnovy a pripravuje sa dom pre starých ľudí, kňazov a členov Inštitútu.

Charitatívnym centrom Inštitútu je *Misijný dom Nepoškvrneného Srdca Panny Márie a Dom Božského Srdca Ježišovho* v Žakovciach pri Kežmarku. V týchto strediskách nachádzajú svoj domov bezdomovci, bývalí väzni a tí, ktorí sa nemajú kde uchýliť, telesne postihnutí a núdzni. K Inštitútu v Žakovciach patrí aj *Dom Božieho Milosrdenstva v Lubici*, ktorý slúži na také isté účely ako domy v Žakovciach, ale výlučne pre ženy a *Dom Márie Magdalény* pre osamelého rodiča s deťmi.

Ďalšími zariadeniami sú:

- *Dom Svätého Jozefa v Lubici* – zariadenie pre sociálne slabšie a inak odkázané rodiny.
- *Dom Svätého Michala archanjela* – zariadenie v Malom Slavkove pri Kežmarku, ktorý je vo výstavbe.
- Ďalším spoločenstvom je *Komunita večnej poklony v Žiline*. Činnosti tejto komunity povolil otec kardinál Ján Chryzostom Korec, vtedy ešte ako biskup v podzemnej Cirkvi. Dnes táto komunita funguje so súhlasom príslušného diecézneho biskupa. Komunita má v súkromnom byte vlastnú kaplnku, v ktorej tiež prebieha nepretržitá poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej už viac ako 30 rokov.

Inštitút pôsobí v súčasnosti s povolením príslušných diecéznych biskupov na Slovensku v diecézach: rožňavská, spišská, banskobystrická, nitrianska, žilinská.

V Českej republike má Sekulárny inštitút Krista Veľkňaza dve komunity:

- SIKV – *Panny Márie Kráľovnej* – Choryně – Olomoucká – arcidiecéza.
- SIKV – *Stanislavy Ernstovej* – Bílá Voda – Ostravsko-opavská – diecéza.

Tých, ktorí cítia v sebe povolanie slúžiť Kristovi Veľkňazovi ako klaňatelia alebo sa chcú obetovať pre dobro núdznych, slabých, chorých a starých bratov a sestier, alebo by sa chceli stať spolupracovníkmi Inštitútu, prípadne by sa chceli zaviazat' aj evanjelióvymi sľubmi, pozývame, aby sa prihlásili na uvedené kontaktné adresy.

Kontakt:

Mons. Štefan Podolinský, Misijný dom Sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza,
Ľuboriečka – Osušie, 991 01 Dolná Strehová, Slovensko,
mobil.: 0910 172 718

Marián Kuffa, Inštitút Krista Veľkňaza, 059 73 Žakovce 30,
okres Kežmarok, Slovensko, e-mail: ikv@stonline.sk
tel.: 0524592180, fax: 0524313936

Žakovce, November 2007
Marián Kuffa
Generálny moderátor SIKV

Spoločenstvo Fatima

Ale nakoniec moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí.

Panna Mária vo Fatime 13. júla 1917

Spoločenstvo Fatima bolo založené na Slovensku v roku 1974, ale jeho duchovné a myšlienkové počiatky siahajú do obdobia, keď boli u nás mnohí veriaci prenasledovaní za svoju vieru. Aj jeho zakladatelia Silvester Krčméry a Vladimír Jukl boli uväznení a práve vo väzení dozrievalo ich rozhodnutie založiť spoločenstvo, v ktorom by boli ľudia ochotní zasvätiť sa Bohu a slúžiť Cirkvi v tom, čo najviac potrebuje. Chceli podnieť vznik takého spoločenstva, ktoré by veľmi pružne a operatívne plnilo také aktuálne úlohy Cirkvi, ktoré neplnia iní. A preto, že tieto úlohy sa menia tak, ako sa menia vonkajšie podmienky, v ktorých Cirkev vykonáva svoje poslanie vo svete, počas jeho doterajšieho jestvovania sa menila aj činnosť Spoločenstva Fatima (SF). Tomu, kto by pozoroval jeho život zvonka, sa môže zdať, že jeho členovia častejšie menia zameranie svojej vonkajšej činnosti a že SF chýba stálosť, ktorá charakterizuje väčšinu rehoľných spoločenstiev. Na SF sa veľmi dobre potvrdzuje prirovnanie, ktorým Pavol VI. charakterizoval sekulárne inštitúty ako „pokusné laboratóriá.“ Tým sa zároveň naplňa jeden rozmer vzťahu človeka k Bohu a svedectva o jeho prítomnosti vo svete: poznávanie a stála otvorenosť na nové impulzy Svätého Ducha a potreby človeka. Pán Ježiš pozýva členov SF k prorockej službe, aby skúmali znamenia čias a za závojom ich každodennosti objavovali Božiu vôľu pre aktuálnu životnú situáciu seba samých, svojich súčasníkov, spoločnosti i Cirkvi.

SF sa od svojho vzniku rozvíjalo pod ochranou kardinála Jána Chryzostoma Korca, ktorý ho ako nitriansky diecézny biskup kánonicky potvrdil 4. mája 1991. So súhlasom diecéznych biskupov pôsobí aj v ďalších diecézach na Slovensku, v Rusku a v Litve.

Život členov Spoločenstva Fatima

Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je už položený, a je ním Ježiš Kristus. 1 Kor 3, 11

Celý život a činnosť členov SF má svoj základ v duchovnom živote, ktorý vychádza z evanjelia Ježiša Krista a je zameraný na službu jeho Cirkvi. Vzorom života oddaného plneniu Božej vôle a nasledovaniu Ježiša Krista je pre nich Panna Mária. Pre aktuálnosť jej výzvy z Fatimy, ktorou sa obrátila na kresťanov 20. storočia, si ju zvolili za svoju patrónku.

Spolupatrónom SF je Ján Krstiteľ, najmä pre svoj nekompromisný postoj k pravde, ktorú sa nebál povedať aj politickým a náboženským vodcom svojej doby, a tiež pre svoju ochotou ustúpiť a prenechať miesto Ježišovi Kristovi, keď splnil svoju úlohu.

Prostriedky posväcovania a začlenenie

Ustavične sa radujte! Bez prestania sa modlite! 1 Sol 5, 16-17

Členovia Spoločenstva Fatima sa denne zúčastňujú na svätej omši a pristupujú ku svätému prijímaniu, denne venujú 20 minút vnútornej modlitbe (rozjímaniu, adorácii) a každý deň sa modlia aspoň dva desiatky ruženca. Pravidelne študujú náboženskú literatúru, pristupujú ku sviatosti zmierenia, vedú rozhovor so svojim duchovným poradcom a rozhovor so zodpovednými. Každý rok si konajú päťdňové duchovné cvičenia, zúčastňujú sa na rekreačno-turistických podujatiach a približne raz za dva mesiace si konajú duchovnú obnovu. Zúčastňujú sa na spoločných modlitbových stretnutiach, ktoré sa konajú spravidla raz za týždeň a väčšina členov sa denne modlí časť Liturgie hodín. Duchovný život je nevyhnutný, ak chcú kresťanským duchom preniknúť zmysľanie a mravy spoločnosti v prostredí, v ktorom žijú alebo pracujú.

Úplné zasvätenie sa Bohu je ideál, ktorý sa realizuje postupne, tak ako človek dovoľí Svätému Duchu, aby ho pretváral a stvárňoval v ňom obraz a podobu Ježiša Krista. Ten, kto sa zaujíma o vstup do Spoločenstva Fatima, má na to mať primerané duchovné a telesné predpoklady, musí byť

slobodný a byť vo veku najmenej 21 rokov. Je dôležité, aby záujemca bol upevnený a stály vo viere v Ježiša Krista a v jeho Cirkvi. Formácia potrebná na osvojenie života podľa charizmy SF sa uskutočňuje buď individuálne alebo vo formačnom spoločenstve a trvá spravidla dva roky.

Členmi Spoločenstva Fatima sú katolíci: muži i ženy, laici i klerici. Ich vzdelanie, profesijná orientácia a sociálne začlenenie sú veľmi pestré a rôznorodé. Každý člen SF si slobodne zvolí rozsah svojej rezervovanosti (diskrétnosti), prípadne to, kde, za akých podmienok a komu svoju príslušnosť k Spoločenstvu prejaví navonok, pričom však plne rešpektuje rezervovanosť ostatných bratov a sestier.

Apoštolát členov Spoločenstva Fatima

Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.

Mk 16, 15

Členovia Spoločenstva Fatima nemajú spoločné apoštolské diela. Avšak pri plnení niektorých úloh, ktoré si to svojím zameraním, rozsahom alebo náročnosťou vyžadujú, viacerí členovia navzájom spolupracujú. Každý člen sa venuje forme apoštolátu, ktorá najviac zodpovedá jeho osobným charizmám, veku a aktuálnej situácii.

Apoštolské aktivity v súčasnosti zahŕňajú najmä tieto oblasti:

- apoštolát prítomnosti a osobné svedectvo autentického kresťanského života,
- evanjelizácia a katechizácia detí, mládeže a problémových,
- kňazská pastoračná služba,
- misijné a pastoračné pôsobenie v Rusku.

Svedectvá

Keď sa zamyslím nad tým, ako to Boh so mnou myslel a myslí, tak mu musím vzdávať obdiv. Nikdy som si nemyslela, že môj život budem prežívať v zasvätenom živote sekulárnika v našom spoločenstve. Keď to hodnotím s odstupom času, tak zisťujem, že Pán si ma pripravoval od môjho obrátenia na vysokej škole, kde som sa stretávala, nevediac o tom, s niektorými členmi spoločenstva. Postupne, nenápadne som prijímala ducha nášho spoločenstva, zapálenosť v apoštoláte a ducha malých spoločenstiev, ktoré sú mi blízke dodnes.

Každý deň vnímam, ako ma Pán vedie aj v neľahkých situáciách. Stretnutia s ním, ako aj stretnutia s niektorými bratmi a sestrami, ktorí sú mi vzorom v nasledovaní Pána v bežnom živote práce a v prežívaní, sú mi posilou. Uvedomujem si, že Pán je naozaj Pánom a vždy sa postará. Hlavná je dôvera v neho v situáciách, v ktorých ma vedie k láske k tomu, čo robím, k láske k tým, s ktorými sa stretávam, a v spoznávaní svojho miesta aj v ťažkostiach. Som mu vďačná za to, že som v jeho rukách v slobode normálneho života práce a medzi ľuďmi tohto času.

členka SF od r. 1996, vysokoškolská pedagogička, 39-ročná

I keď môj duchovný vývoj nebol jednoduchý a priamočiary, som Pánu Bohu vďačný za Spoločenstvo Fatima i za to, že som „náhodne“ našiel cestu do neho. V mladosti som chcel zasvätiť svoj život Bohu v kňazskej službe, čo sa mi však v socialisticom Československu nepodarilo. Počas štúdia na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave som sa stretol s apoštolskými aktivitami členov SF, hoci som dlhú dobu o jestvovaní Spoločenstva nemal ani tušenia. Zaujala ma ich obetavosť, dôvera v lepšiu budúcnosť vychádzajúca z Ježišovho prisľúbenia „Dúfajte, ja som premohol svet“ (Jn 16, 33b), z kresťanskej nádeje a z prisľubu Panny Márie z Fatimy, že jej Nepoškornené Srdce nakoniec zvíťazí, ale aj ich vernosť pravde za každých okolností podľa príkladu Jána Krstiteľa. Spoločenstvo mi poskytlo orientáciu v mojom vlastnom živote, v živote Cirkvi, ale i vo svete a spoločenskom dianí. Životná múdrosť a skúsenosti starších bratov a sestier, ktorí svoj život bezvýhradne darovali Bohu a boli ochotní pre svoju vieru ísť aj do väzenia, ma podržali vo chvíľach osobných skúšok a usmerňovali ma vtedy, keď som sám nevedel kadiaľ a ako ísť ďalej.

Všetky získané skúsenosti sú pre môj kňazský život a pastoračnú službu cennou pomocou. Žijem v rovnakých podmienkach, ako väčšina diecéznych kňazov na Slovensku, ale v bratoch a sestrách Spoločenstva Fatima mám nenahraditeľné duchovné, ľudské i rodinné zázemie. Vždy, keď to potrebujem, mi poskytnú pomoc a oporu,

hoci každý z nich má svoju vlastnú cestu zasväteného života a koná svoju vlastnú službu podľa svojich osobných chariziem a životnej situácie.

Ludská, profesijná, kultúrna aj intelektuálna rôznorodosť a pestrosť vytvárajú z nášho spoločenstva nielen domov, ale aj veľmi inšpiratívne prostredie.

člen SF od r. 1984, kňaz od r. 2001, 55-ročný

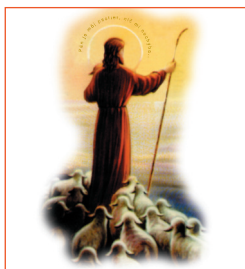
Kontakt:

Spoločenstvo Fatima, P. O. Box 209, 814 99 Bratislava 1,
email: fatima.si@stonline.sk, www.fatima-sf.sk

Spoločenstvo Fatima – schválené dekrétom č. 616/1991 zo dňa 4. 5. 1991,
+ Ján Chryzostom Korec, diecézny biskup v Nitre.

Spoločenstvo Dobrého Pastiera

Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

Žalm 34, 9

Ježiš Kristus, Dobrý Pastier

Ježiš Kristus, Dobrý Pastier, nám svojou milosrdnou láskou dáva účasť na Božom živote a vracia nám pravú ľudskú dôstojnosť. Povoláva nás k osobnej láske a celoživotnému vzťahu

s ním a vedie každého z nás cestou života jedinečným spôsobom.

Dáva nám vzor lásky, ktorá je silnejšia ako hriech, ako slabosť, ako márnosť stvorenia; je silnejšia ako smrť, je stále ochotná pozdvihnúť, odpúšťať a vyjsť v ústrety márnoträtnému synovi.

Ježiš Kristus túži, aby všetci počuli jeho hlas a bolo jedno stádo a jeden pastier. Chce, aby sa život človeka rozvinul do plnosti života s ním.

Pozýva nás

- prispievať k posväteniu sveta znútra, k ohlasovaniu dôstojnosti ľudskej osoby v každej životnej situácii a postavení,
- pomáhať ľuďom poznávať nevyspytateľné bohatstvo a moc Božieho prijatia, odpustenia a milosrdenstva,
- vytvárať jednotu a prispievať k tomu, aby sa všetky Božie deti stretli a zjednotili okolo Ježiša Krista, Dobrého Pastiera,
- ísť spolu s človekom hľadajúcim pravdu o sebe samom, aby vedel čerpať z prameňa múdrosti a lásky, spoznával dobro, ktoré z neho pramení, a plnil svoje poslanie v rozličných politických, hospodárskych, sociálnych, štátnych a iných podmienkach;
- k celostnej obeti života z lásky v slobode a radosť, lebo On dáva život za ovce.

Spojení s Ním chceme uskutočňovať takúto lásku vedomí si toho, že v obyčajnej každodennosti života, v jeho zraniteľnosti, ba i nepredvídateľnosti

sa skrýva výnimočná a nevídaná sila milosti a že každá situácia života sa môže stať miestom spásy. V prítomnosti Panny Márie, ktorá od okamihu nepoškvrneného počatia najdokonalejšie odzrkadľuje Božiu krásu, si denne pripomíname prvenstvo Božej iniciatívy v našom zasvätenom živote. Od nej sa učíme bezvýhradnej vernosti a neúnavnej službe. Seba a svoje povolanie zverujeme jej materskému sprevádzaniu.

Sme

- tu od roku 1976,
- súkromné združenie kresťanských veriacich s cirkevnou právnou subjektivitou podľa kán. 322 § 2,
- ženy a muži zasvätení Bohu vo svete.

Žijeme

- nasledovaním Ježiša – Dobrého Pastiera podľa evanjeliových rád čistoty, chudoby a poslušnosti,
- z každodenného rozjímania Božieho slova a slávenia Eucharistie, spojené v dennej modlitbe liturgie hodín a svätého ruženca, hoci bývame samostatne,
- pravidelnými spoločnými stretnutiami pri Božom slove,
- z adorácie, čítania Svätého písma, duchovného čítania a štúdia,
- spoločnými duchovnými cvičeniami – exercíciami,
- s pomocou duchovného sprevádzania,
- vzájomnou pomocou a spoločným oddychom.

Takto sa usilujeme o spoločenstvo lásky v Kristovi podľa vôle Otca
„Zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi a čo je na zemi.“

Ef 1, 10

Ježišova milosrdná láska nás podnecuje

- sprostredkovať Božie objatie každému človeku v prostredí, kde pracujeme, bývame, evanjelizujeme, katechizujeme, či oddychujeme;
- podľa aktuálnych potrieb cirkevného spoločenstva a podľa možností členov zapájať sa do evanjelizácie a katechizácie; v súčasnosti napríklad v týchto oblastiach: kresťanský časopis, formácia animátorov detských kresťanských spoločenstiev, spolupráca pri pastorácii rodín a mládeže, duchovná pomoc vážnom, individuálne sprevádzanie pri nachádzaní dôstojného miesta v spoločnosti, sprevádzanie pri voľbe životného

povolania, modlitbový apoštolát za kňazov a Bohu zasvätených, pomoc kňazom v osobnom živote a účasť na projektoch, ktoré zvyšujú povedomie občianskej zodpovednosti;

- sledovať dianie v cirkevnom a spoločenskom živote, aby sme pohotovo a zodpovedne reagovali na nové potreby a skutočnosti, a tak prispeli k budovaniu civilizácie lásky.

Slová zo srdca

Som rada, že ma dobrý Pán vedie k sebe cez Spoločenstvo Dobrého Pastiera. V našom spoločenstve som objavila jedinečnosť Božej cesty pre mňa prostredníctvom mnohých skúšok, hľadání a Božích odpovedí. Pán mi ukazuje, ako sa dá žiť jednota v rôznorodosti, ak je spojivom jedinečná, nemenná láska. Rôznosť našich osobností a apoštolátov nám umožňuje žiť radostnú zvesť o dobrote nášho Pastiera, ktorý má rád všetky svoje ovce – akékoľvek boli, akékoľvek sú a kdekoľvek sú. Ja sama sa už viac ako 20 rokov v spoločenstve uisťujem, že Pán ma má veľmi rád. Čím dlhšie s ním kráčam, tým viac objavujem, že som veľmi obyčajnou, slabou ovečkou, ktorá často potrebuje osobitnú starostlivosť Pastiera. Ale jedno viem – a z toho čerpám silu – že ak mu budem dôverovať, On sa o mňa vždy postará, aj keby situácia vyzerala neriešiteľne. Aj o význame mnohých ťažkých chvíľ ma už Pán často presvedčil. Dostala som aj mnoho darov a Pán odo mňa žiada využiť raz ten, inokedy iný dar v tom, čo robím. Cez rôznorodosť Božích potrieb som sa upevnila v pravdivosti slov sv. Terezky od Dieťaťa Ježiša, že NIE JE DÔLEŽITÉ, ČO ROBIŠ, ALE AKO TO ROBIŠ. Teda LÁSKA, s ktorou veci robím, dáva hodnotu službe v Božích očiach a v Božom Srdci. O tomto Božom hodnotení, o istote Božej dobroty a lásky chcem svedčiť svojím životom tam, kde ma Pán posielal.

Terka

Kontakt na ženskú a mužskú vetvu:

Mária Martišíková, Bakošova 6, 841 03 Bratislava 47,
tel.: 02/64 780 639, mobil: 0902 609291, e-mail: spoldopa@gmail.com

Spoločenstvo Dobrého Pastiera schválil + Mons. Ján Sokol, arcibiskup – metropolita, dňa 31. januára 2008 ako súkromné združenie veriacich v zmysle kán. 314 KKP na území Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy.